

[Handelsministeren]

Ib Christensen også gjorde opmærksom på, og følgelig gælder de synspunkter stadig, som udenrigsministeren gav udtryk for.

Hr. Steen Folke spurgte om det tidligere drøftede møde med Elsam. Jeg kan sige, at med den betydning, denne rapport fra Elsam tillægges, må den gøres til genstand for grundig vurdering, inden vi indkalder til møde, så vi har argumentationen i orden.

**Poul Nielson (S):**

Lad mig først sige til hr. Gert Petersen, at det, jeg anførte om, at vi faktisk ser det sådan, at muligheden for en forsynings sikkerhed på længere sigt fra Sydafrika afhænger af, om vi politisk gør det rigtige nu med hensyn til indkøb af kul i Sydafrika, nemlig at lade være at gøre det. Det var bestemt ikke noget, jeg kom til at sige. Det er vores syn på, hvad der ud fra en forsynings sikkerhedsmæssig betragtning er at sige om den sag, især når det drejer sig om den lidt længere sigt.

Til hr. Uwe Jensen (Ribe a.)s spørgsmål om, hvor kullene da ellers skal købes, er de skøn og vurderinger, der på et meget løst og ufuldkomment grundlag videregives i Elsams kulrapport, under analyse for øjeblikket. Jeg finder det ikke særlig hensigtsmæssigt at bidrage til en indsnævring af de svar, der kan gives fra regeringens side, ved som socialdemokratisk ordfører her at lægge mig fast på bestemte opfattelser af Elsams rapport, men hvis jeg skal sige en lille smule om den rapport, så muliggør den ikke med sine egne formuleringer ret præcise konklusioner om noget som helst. Det afgørende i beskrivelsen af forsyningsmulighederne er, at andre steder er usikre, og på sådanne præmisser kan man ikke nå til sikre konklusioner. Hvad angår vurderingen af sikkerheden og stabiliteten af Sydafrika som leverandør, står der ikke noget særligt, men hvis man skal hele problemet rundt, er den side af sagen bestemt noget, der må indgå med en vis vægt.

Lad mig sige om spørgsmålet, hvor vi så skal købe kullene ellers, at det vil blive diskuteret senere, når man tager stilling til Elsams rapport, når analysen bliver færdig.

»Om muligt« skrev vi i den beslutning, der blev vedtaget sidste forår. Der er måske nogen, der har haft visse fortrængninger, når det gælder selve spørgsmålets rent praktiske

karakter, fordi vi her i folketinget jo ikke kunne beslutte, at kullene skulle købes andre steder, hvis det ikke lader sig gøre. Der er for det første et tidsmæssigt omstillingsproblem, og for det andet har det altså sin vanskelighed at beslutte noget i folketinget om, at virkeligheden skal se sådan og sådan ud, hvis den rent faktisk ikke gør det.

Derfor ordene »om muligt«; det er meningen, at man skal forsøge at købe kul andre steder, hvis man overhovedet kan skaffe dem. Det er indeholdt i det, der blev besluttet, og derfor er det ikke engang til det fair grænsende at omtale socialdemokratiets stillingtagen i dag som værende på nogen måde anderledes. Det har hr. Steen Folke, må jeg melde med respekt, heller ikke gjort. Til gengæld var det heller ikke varm smiger, der dengang omgav os fra hr. Steen Folkes side. Så den vurdering har ikke så stor interesse hos os. Men hr. Gert Petersens karakteristik af, at der skulle være tale om et omsving, mener jeg ikke holder.

Hr. Ib Nørlund spurgte, hvad vi ville gøre, hvis FN vedtager bindende sanktioner. Det vil vi være glade for, og det arbejder vi faktisk for sker. Det er blevet sagt af den danske udenrigsminister i FN ved adskillige lejligheder, at vi ønsker sådanne sanktioner vedtaget. Derimod ligger der ikke nogen forpligtelse for os i de generalforsamlingsresolutioner, som er blevet vedtaget. Heller ikke resolutionerne i sidste omgang.

Til hr. Bolvig vil jeg sige, at de restriktioner, der blev pålagt private i medfør af beslutningen sidste forår, jo ikke er egentlige restriktioner, idet det kun blev vedtaget, at vi fjernede visse offentlige begunstigelser. Det var det hele. Vi nærmede os kun et nulpunkt dér. Så har vi henstillet til Elsam at finde kullene andre steder, hvis det kan lade sig gøre. Det er det, vi har gjort. Den omlægning af indkøbspolitikken har for os at se ikke fundet sted på tilfredsstillende måde. Det er derfor, at vi også synes, at sagen ikke er afsluttet. Vi ser frem til en afslutning af den, og det er det, jeg har koncentreret mig om her i stedet for atter at rejse en almindelig Sydafrikadebat, for jeg er fuldstændig enig med forslagsstillerne om, at hele spørgsmålet drejer sig om, hvordan en henstilling efterkommes, men at det skal ses og alene ses i en udenrigspolitisk og ikke i en snæver energipolitisk sammenhæng.